

УДК 78.087.6(73):398.8(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-1-13>

Яна КИРИЛЕНКО

кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри академічного та естрадного вокалу, заступник декана з наукової роботи факультету музичного мистецтва і хореографії, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

ORCID: 0000-0001-9823-3897

Researcher ID: AAD-2771-2022

Роман КЛЮБА

аспірант кафедри політичних інститутів та процесів факультету історії, політології і міжнародних відносин, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, Україна, 76018

ORCID: 0009-0001-6302-5235

Бібліографічний опис статті: Кириленко, Я., Клюба, Р. (2025). Виконавсько-інтерпретаційний стиль Квітки Цісик у контексті української пісенної традиції. *Fine Art and Culture Studies*, 1, 88–96, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-1-13>

ВИКОНАВСЬКО-ІНТЕРПРЕТАЦІЙНИЙ СТИЛЬ КВІТКИ ЦІСИК У КОНТЕКСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСЕННОЇ ТРАДИЦІЇ

У статті обґрунтовано проблематику виконавсько-інтерпретаційного стилю Квітки Цісик у контексті української пісенної традиції. Визначено основну мету, що охоплює розгляд вокально-стилістичних і художньо-образних виконавських прийомів. Методологія розвідки базується на поєднанні джерелознавчого, історико-культурологічного, компаративного, аксіологічного методів, інтонаційно-мовних підходів, домінантах системного, інтерпретаційного, семантичного, стилістичного аналізу. Наукову новизну забезпечено теоретико-методологічною основою та сучасними науковими підходами, що дозволило розкрити сутність поняття «виконавсько-інтерпретаційний стиль» і здійснити музикознавчий аналіз відомих українських народних пісень у виконанні Квітки Цісик «Ой ходить сон коло вікон», «Сидить дівча над бистрою водою», «Ой, верше мій, верше» та естрадної композиції «Я піду в далекі гори». Розглянуто автентичність і новаторство, стилізацію та образність як складові, що формують стиль виконавиці, проаналізовано особливості її виконавсько-інтерпретаційного стилю як важливого феномена української музичної культури, що поєднує народні, академічні та естрадні вокальні техніки, емоційну насиченість і професійну презентацію української музики в умовах західної музичної індустрії. Зосереджено увагу на здатності співачки відтворювати лірико-поетичну камерність та першоджерельність звучання, синтезуючи ці елементи з сучасними аранжуваннями. Підкреслено важливість її творчості для збереження української пісенної традиції та вплив на розвиток сучасного вокального виконавства. Визначено, що стиль Квітки Цісик є синтезом глибокого сприйняття народної мелодії, високого рівня вокальної майстерності та інноваційних образно-виконавських рішень, що сприяли актуалізації української музичної спадщини в глобальному культурному контексті.

Ключові слова: виконавство-інтерпретаційний стиль, українська пісенна традиція, національно-культурна ідентичність, музична спадщина, вокальна техніка, аранжування.

Yana KYRYLENKO

PhD in Arts, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Academic and Pop Vocal, Deputy Dean for Scientific Work, Faculty of Musical Art and Choreography, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, 18/2 Bulvarno-Kudriavska, Kyiv, Ukraine, 04053

ORCID: 0000-0001-9823-3897

Researcher ID: AAD-2771-2022

Roman KLIUBA

PhD student at the Department of Political Institutions and Processes, Faculty of History, Political Science, and International Relations Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, 57 Shevchenko Str., Ivano-Frankivsk, Ukraine, 76018

To cite this article: Kyrylenko, Ya., Kliuba, R. (2025) Vykonavsko-interpretatsiyni styl Kvitky Tsisyk u konteksti ukrainskoi pisennoi tradytsii [The performative and interpretive style of Kvitka Cisyk in the context of Ukrainian song tradition]. *Fine Art and Culture Studies*, 1, 88–96, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-1-13>

THE PERFORMATIVE AND INTERPRETIVE STYLE OF KVITKA CISYK IN THE CONTEXT OF UKRAINIAN SONG TRADITION

The article substantiates the issues surrounding Kvitka Cisyk's performative and interpretative style within the context of the Ukrainian song tradition. The primary objective is defined as an exploration of the vocal, stylistic, artistic and figurative techniques employed by the performer. The research methodology is based on a combination of source-based, historical, cultural, comparative, and axiological methods, along with intonational-linguistic approaches and the dominant principles of systematic, interpretative, semantic, and stylistic analysis. The scientific novelty is ensured through a theoretical and methodological foundations and modern scholarly approaches, which allow for an in-depth understanding of the concept of «performative and interpretative style» and the musicological analysis of well-known Ukrainian folk songs performed by Kvitka Cisyk: «Oi khodyt son kolo vikon» (The Dream Passes by the Windows), «Sydyt divcha nad bystroiu vodoiu» (A Girl Sits by the Swift Water), «Oi, vershe mii, vershe» (I sing to the Hill), as well as the popular song «Ya pidu v daleki hory» (I Will Go to the Distant Mountains). The article examines authenticity and innovation, stylization and imagery as key components shaping the singer's style, and analyzes the distinctive features of her performative and interpretative manner as a significant phenomenon in Ukrainian musical culture. This style combines folk, academic and popular vocal techniques, emotional intensity and professional presentation of Ukrainian music within the framework of the Western music industry. The study focuses on the singer's ability to convey lyrical and poetic intimacy and the authenticity of sound while synthesizing these elements with modern arrangements. The importance of her work in preserving Ukrainian song traditions and her influence on the development of contemporary vocal performance is emphasized. The research concludes that Kvitka Cisyk's style represents a synthesis of profound sensitivity to folk melody, exceptional vocal mastery, and innovative interpretative decisions, contributing to the revitalization of Ukrainian musical heritage in the global cultural context.

Key words: performative and interpretative style, Ukrainian song tradition, national and cultural identity, musical heritage, vocal technique, arrangement.

Актуальність проблеми. Дослідження виконавсько-інтерпретаційного стилю Квітки Цісик у контексті української пісенної традиції є актуальним з кількох причин. По-перше, сучасні музикознавчі підходи до аналізу української вокальної спадщини потребують глибшого осмислення творчого доробку співачки, яка поєднала традиційну народну манеру виконання із сучасними аранжувальними рішеннями. Виконання Квітки Цісик відзначається унікальним синтезом академічної, естрадної та народної вокальної техніки, що робить її інтерпретації пісень особливо виразними та впізнаваними.

Другий напрямок, що розкриває її актуальність – вокально-виконавська та інтерпретаційна майстерність співачки, що залишається недостатньо вивченою і систематизованою. Попри значну популярність її записів серед слухачів, в науковому дискурсі бракує комп-

лексного аналізу її творчості в контексті української пісенної традиції. Третій компонент дозволяє опрацювати творчість Квітки Цісик з точки зору формування та утвердження національно-культурної ідентичності, популяризації української пісні за межами України, формуванню міжнародного інтересу до автентичної української культури та збереженню фольклорної спадщини. По-четверте, творчий доробок співачки має значний вплив на сучасну українську музичну сцену, а вивчення її інтерпретаційних підходів може сприяти подальшому розвитку українського вокального мистецтва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Більшість наукових досліджень, що стосуються Квітки Цісик, зосереджуються на її біографії, історичному контексті творчості або ж її ролі в культурному житті української діаспори. Натомість її виконавська майстерність та уні-

кальний стиль інтерпретації музичних творів залишаються недостатньо вивченими.

М. Головкова у своїй статті «Науково-теоретичні засади дослідження виконавської творчості Квітки Цісик» акцентує увагу на комплексному аналізі творчого феномена співачки. Опрацювавши значну кількість наукових джерел, авторка звертає увагу на те, що «було виявлено обмаль фахових праць, що присвячені мистецтвознавчому дослідженню вокально-виконавської творчості Квітки Цісик, системному аналізу її репертуарної спрямованості в контексті національної пісенної спадщини» (Головкова, 2023, с. 146).

У роботі «Шляхи становлення виконавської творчості Квітки Цісик» дослідниця також вивчала етапи становлення Квітки Цісик як виконавиці, визначивши три ключові періоди її творчого розвитку, пов'язаних із: 1) її ранньою творчістю, що безпосередньо формувалася під впливом культурного життя української діаспори в США; 2) здобуттям професійної музичної освіти та активним пошуком власного мистецького почерку; 3) розквітом її кар'єри, співпрацею з провідними музичними продюсерами та записом альбомів, що стали знаковими у її творчому доробку (Головкова, 2023).

Значна частина наукових доробків, присвячених постаті Квітки Цісик, аналізує її діяльність саме у зв'язку з культурними процесами та історичними реаліями. Результати дослідження основних етапів, форм та промотерів культу Квітки Цісик в Україні представлено у статті «Зв'язки з громадськістю в комеморації Квітки Цісик в Україні» (Афанасьєв, Лимарь, 2024). Робота дає змогу зрозуміти, як формувався та розвивався культ Квітки Цісик, зокрема, розглянуто основні етапи цього процесу, форми вшанування її пам'яті та ключових осіб, які сприяли поширенню її творчості.

В. Чайка у своєму дисертаційному дослідженні розглядає Квітку Цісик як представницю української діаспори в Північній Америці другої половини XX – початку XXI століття. Крім того, вона аналізує творче та суспільно-культурне надбання родини співачки, а також висвітлює її життєвий шлях та мистецький розвиток, що дозволяє глибше зрозуміти, як формувався виконавсько-музичний стиль (Чайка, 2021).

Життєвий шлях співачки детально описаний у книзі Р. Горака «Журавлі відлетіли... Есеї про Квітку Цісик», в якій автор простежує історію її роду, починаючи ще з XIX століття, аналізує вплив родинного середовища на її музичний стиль і кар'єру (Горак, 2020). П. Луньо і С. Домазар вивчають патріотичний ліризм співачки як характерну рису української національної ментальності, що знаходить своє відображення в хореографічній образності (Луньо, Домазар, 2018).

Ю. Радкевич, аналізуючи творчість Квітки Цісик, досліджує її роль у розвитку української музичної культури за межами України та наголошує, що діяльність співачки стала невід'ємною частиною формування українського національного мистецтва в умовах діаспори, а також сприяла становленню нового напрямку в музикознавстві – музичного діаспорознавства (Радкевич, 2018).

Р. Шаповалова розглядає виконавські властивості співачки з акцентом на стилістики ретро та джазу в статті «Від ретро – до джазу: інтерпретаційний потенціал пісенного шедеву Володимира Івасюка “Я піду в далекі гори”» (Шаповалова, 2022). У своїй іншій роботі «Стиль “ретро” в українській популярній музиці (на прикладі пісні “Верше” у виконанні Квітки Цісик)» вона вивчає музичні особливості української вокальної ретро-музики, зокрема роль творчого внеску митців діаспори в розвиток ретро-стилю (Шаповалова, 2021).

Таким чином, виконавсько-інтерпретаційний стиль Квітки Цісик у контексті української пісенної традиції досі залишається малодослідженим у межах академічного музикознавства. На сьогодні існує нагальна потреба в наукових роботах, які глибше аналізували б творчість співачки в контексті формування та зміцнення національної ідентичності, зокрема її стиль виконання, що є прикладом гармонійного поєднання традиційного українського фольклору з новаторськими підходами до інтерпретації музичних творів.

Метою дослідження є деталізований аналіз виконавсько-інтерпретаційного стилю Квітки Цісик, зокрема її неперевершеного вокально-технічного саунду, трактування пісень та використання традиційних українських прийомів співу в поєднанні з сучасними музичними тенденціями, а також визначення її місця в укра-

їнській пісенній традиції та внеску у розвиток української популярної музики.

Виклад основного матеріалу. Кожен митець прагне розкрити ідею автора через власне бачення та внутрішні переживання. Виконання твору – це творчий процес, в якому поєднуються художні пріоритети та індивідуальне сприйняття музики. Інтерпретація дозволяє передати сенс твору і створити емоційний простір, що відгукується в серцях слухачів. Створення виконавської інтерпретації включає аналіз тексту та музики, експериментування з вокальними техніками й засобами музичної виразності, а також постійне вдосконалення через самоаналіз.

Важливим чинником у формуванні виконавсько-інтерпретаційного стилю є особистість виконавця, рівень його культурної підготовки, освіта, практичний досвід, а також наявність сценічного образу. Усі ці елементи безпосередньо впливають на якість виконання і глибину художнього трактування твору, надаючи йому унікального звучання та сценічно-образного втілення.

Квітка Цісик вирізнялася неповторним виконавським почерком, що й досі залишається знаковим у музичному просторі. Її голос характеризується кришталевим чистим звучанням, яскраво-дзвінким тембром, наповненим легкістю, витонченістю й особливою чуттєвістю. Вплив американської культури та музична освіта, здобута в США, істотно вплинули на формування її творчого стилю. У виконанні Квітки Цісик проявляються риси західної музичної традиції через сучасні аранжування, музичні структури та фактури, вокальні техніки, особливий підхід до інтерпретації композицій.

Інструментально-вокальне аранжування пісень Квітки Цісик відіграло ключову роль у формуванні її виняткового звучання, що синтезувало традиційний український фольклор із сучасними музичними стилями. Композиції, виконані Квіткою Цісик, зберігають актуальність і сьогодні, бо мають важливе значення не лише з точки зору музичної інтерпретації, а й у зміцненні емоційного зв'язку з піснею. Поєднання джазу, поп-музики, класичної музики з українським фольклором дозволило створювати самобутні унікальні аранжування, де знайомі мелодії отримували

нове звучання, сповнені емоційною насиченістю та свіжістю.

Попри це, виконавсько-інтерпретаційний стиль Квітки Цісик залишається глибоко народним, зберігаючи первісний дух українських пісень. Її здатність, перебуваючи далеко за межами батьківщини, відчувати й передавати українську музичну традицію робить її творчість особливо значущою.

Розглянемо три різні вокально-виконавські образи, які створила виконавиця у таких відомих українських народних піснях, як «Ой ходить сон коло вікон», «Сидить дівча над бистрою водою» та «Ой, верше мій, верше».

У трактуванні відомої української колискової «Ой ходить сон коло вікон» можна виокремити три основні складові: аранжування, вокальну досконалість та емоційну образність. Коліскові пісні традиційно мають спокійну, м'яку й плавну мелодику, що створює відчуття затишку та гармонії, риси яких Квітка Цісик майстерно зберегла у своєму виконанні.

Мінімалістичний супровід, в якому переважають акустична гітара та струнні інструменти, вносить у композицію особливе ліричне забарвлення, а ніжне й витончене звучання підкреслює лагідний характер пісні. Незважаючи на західний вплив у звучанні, мелодична та гармонічна структури залишаються близькими до традиційної української музики.

Новаторський підхід Квітки Цісик у виконанні цієї колискової проявляється у змінній формі композиції, яка складається зі вступу, трьох куплетів, між якими звучать інструментальні програти, та завершальної коди. Акустична гітара у вступі створює відсилання до традиційних дум кобзарів, що підкреслює народне коріння колискової, тоді як партії скрипок та віолончелей додають їй ніжності та спокою.

Окрему увагу варто приділити темпоритмічній організації композиції. Для посилення образного наповнення в аранжуванні використані *ritenuto* та фермати наприкінці кожного куплету. Інструментальні програти між куплетами мають відмінності, які допомагають вибудовувати драматургічний розвиток твору. Наприклад, у програті після другого куплету «Де хатонька теплесенька...» порівняно з першим з'являється додатковий гітарний перебір, що починається з ледь помітного сповільнення,

створюючи ефект затримки перед наступним розділом композиції. Крім того, цей фрагмент має більш насичене фактурне наповнення, що додає йому емоційного напруження та підкреслює кульмінаційний момент у третьому куплеті.

Завершальна частина композиції починається з партії гітари, яка ніби відокремлює попередні розділи пісні від фіналу, готуючи слухача до її логічного завершення. Повторення струнними інструментами основної теми вступу підкреслює циклічність композиції та надає їй завершеності.

Однією з найпомітніших рис звучання Квітки Цісик є легке, рухливе колоратурне сопрано з колоритним тембром, бездоганною чистотою саунду, неймовірно плавним звуковеденням, вишуканим фразуванням, стилістичним звуковидобуванням і здатністю тонко передавати підтекст кожного слова. У колисковій особливо показовим є м'яка атака звуку, пастельне субтонове звучання, еластичне вібрато, надвисока позиція та рівність звукової лінії. Завдяки техніці «білого співу», поширеній у західних регіонах України, її виконання зберігає властивий українському фольклору мелодизм і підкреслює родинно-побутовий характер пісні.

Я. Кириленко у своїй праці розкриває поняття тембрової драматургії як ключовий елемент сценічного втілення та наголошує: «Темброва драматургія постає як сюжетно-образна концепція, що реалізується через прояв драматургічного (сюжетно-подієвого) начала у тембровій палітрі, через підвищення експресивності природного тембрового забарвлення джерела звуку, виявлення виразних властивостей різних сторін тембру, акцентування індивідуального у темброво-фактурному комплексі твору» (Кириленко, 2020, с. 51). У цих словах віддзеркалюється магія тембрально-звукового ідеалу голосу Квітки Цісик, її вміння проникати в душу слухача, зачаровувати своїм співом будь то у «Ой ходить сон коло вікон» чи в інших її музичних шедеврах. Ймовірно, ця колискова була виконана співачкою для власного сина, а її голос, огортаючи слухача, створює атмосферу безтурботного дитинства, наповнену материнською ніжністю та піклуванням.

Отже, синтез усіх музичних складових, помножений на рідкісний дар Квітки Цісик передавати найтонші відтінки емоцій, прони-

кати у внутрішній світ, перетворює її інтерпретаційне виконання української народної пісні «Ой ходить сон коло вікон» на справжній шедевр.

Порівняно з попередньою композицією, трактування української народної пісні «Сидить дівча над бистою водою» більше ґрунтується на аранжуванні. Попри його лаконічність і стриманість, саме музичний супровід відіграє ключову роль у створенні образності цієї композиції. Основним інструментальним елементом є акустична гітара, яка не лише виконує функцію акомпанементу, а й створює особливий ритмічний рисунок, що нагадує про течію «бистої води», символізуючи не лише природний плин річки, а й життєвий потік, що невинно рухається вперед. Скрипки в цьому аранжуванні відіграють другорядну роль, однак їхня ледь помітна присутність на фоні додає твору меланхолійного забарвлення, підсилює почуття самотності та роздумів, що органічно доповнює текстовий зміст пісні.

Протягом усієї композиції темп зберігає рівність і помірність, без різких динамічних змін, проте поступове збагачення інструментального акомпанементу створює ефект наростання, що природно підводить до кульмінації, підкресленої багаторазовим повторенням рядка «Сидить дівча над бистою водою» та динамічним спадом у фіналі. Такий підхід не лише підкреслює загальний художньо-образний задум композиції, а й зберігає її ліричний характер, відображаючи плинність життя, його безперервність і невинність, що втілюється у символі течії води.

Щодо вокальної партії, то, крім традиційних для Квітки Цісик чистоти інтонації, індивідуальної тембрації, розфарбованої звуколінії, довершеного вокального дихання, мовленнєвої позиції, варто відзначити її неповторну здатність афективно презентувати зміст поетичного тексту. Попри стриманий стиль виконання, її інтерпретація сповнена чуттєвості, що дозволяє слухачеві відчувати тугу і меланхолію, балансувати між сумом і спокоєм, не вдаючись до надмірного драматизму та залишаючи місце для особистих переживань.

У виконанні Квітки Цісик українська народна пісня «Сидить дівча над бистою водою» є зразком глибокої, ретельно продуманої виконавсько-образної інтерпретації, де

кожен елемент занурює слухача в атмосферу композиції. Цілісний музичний образ досягається завдяки агогічним відхиленням, рухам до вершини кожної фрази, плавності та природності переходів між фразами, а також елементу імпровізаційності наприкінці пісні, що створює відчуття безперервності плину, яке перегукується з образом води – центральним елементом композиції.

Незважаючи на народження і вдосконалення в Америці, Квітка Цісик пронесла через усю свою творчість остинатний мотив туги, що було зумовлено її любов'ю до історичної батьківщини. Яскравим прикладом цього – народна пісня «Ой, верше мій, верше», яка є частиною української ліричної народної пісенної традиції та однією з найвідоміших лемківських композицій. Вона належить до родинно-обрядових пісень і розповідає про долю дівчини, яка покинула рідну домівку через шлюб. Композиція, сповнена болючої ностальгії, стала особливо важливою для лемків після їхнього примусового переселення з етнічних територій на територію УРСР та етнічних чисток у Польщі.

Подібно до колискової «Ой ходить сон коло вікон», виконавсько-стилізаційне бачення Квіткою Цісик «Ой, верше мій, верше» відходить від традиційного народного звучання завдяки елементам, нехарактерним для українських народних пісень. Зокрема в інструментальних програшах, що використовуються не лише як декоративні підтримки вокальної лінії, а й як засіб підсилення мистецько-емоційного наповнення композиції, при якому варіаційні нововведення не спотворюють оригінальну мелодику, а гармонічно вплітаються в народно-етнічний матеріал, зберігаючи його автентичність.

Оркестрова структура твору ґрунтується на камерному діалозі між струнною групою, що забезпечує глибину й драматичне напруження композиції, і фортепіано, яке створює м'який і водночас піднесений фон. Акустична гітара наповнює звучання теплом, виступаючи балансом між народним та осучасненим аранжуванням. Легкі етнічні мотиви, які у певні моменти вводить флейта, нагадують про фольклорне походження композиції, що підсилює її внутрішню рефлексивність. Перкусійні елементи використовуються вкрай делікатно, аби не затьмарювати вокал, та додають композиції структурної виразності.

В аранжуванні пісні рухливий фактурний компонент комбінує ансамбль мелодій та гармонічні співзвуччя, чергуючи розріджений виклад із насиченим багатоголоссям, синхронне й асинхронне інтонування музичного тексту. При цьому голоси – як вокальний, так і інструментальні – набувають особливого значення, стаючи засобами організації інтонаційної цілісності.

В «Ой, верше мій, верше» тонко відтворена гра динамічних забарвлень, що надає пісні особливого новаторського звучання та поглиблює його емоційний вплив. Це виразно проявляється у програшах між куплетами, де варіювання динаміки додає експресії музичному матеріалу. Плавні переходи від *mf*, *f* та *ff*, що передають біль та відчай, до *p* та *pp*, що символізують смиренність героїні з власною долею, дозволяють реципієнту краще зрозуміти глибину внутрішнього світу співачки. Надривно-драматичний вокаліз у програшах пісні вносить у фактуру оркестрового звучання напруженість, створюючи контраст з інструментальними лініями.

Власні емоційні переживання Квітки Цісик безпосередньо відображаються в її виконавському стилі. «Квітка Цісик співає обробку пісні в манері, яка наближається до тих принципів обробки народнопісенного оригіналу, що ствердилися в українській композиторській школі Лисенківської традиції» (Шаповалова, 2021, 81). В «Ой, верше мій, верше» Квітка Цісик відмовляється від звичного субтонового звучання на користь насиченого, потужного та щільного белтінгу з активним залученням грудного резонатора, що надає голосу особливої об'ємності. Тільки на початку композиції та в інструментальних програшах на *sub. p* використовуються субтонові відтінки задля драматичного контрасту. Вокальний стиль виконавиці вирізняється звуковеденням *legatissimo*, рівномірним контролем дихання, пластичними мелізматичними прикрасами, оспіваними голосними, виразними переходами від ледве чутного теплого шепоту до яскравих кульмінаційних поривів, широким динамічним діапазоном, що створює різні настрої та стани залежно від окремо виспіваної фрази чи слова.

Головним символом пісні виступає гірська вершина, яка уособлює прагнення до висот, духовну силу та нескінченність. У виконавсько-інтерпретаційному аспекті Квітки Цісик

цей образ набуває нового звучання, поєднуючи в собі мотиви особистої ностальгії, любові до рідної землі та пошуку внутрішньої гармонії. Тембрально-інтонаційне багатство голосу співачки підсилює ці символічні аспекти: кожна пауза і подих, варіації динаміки, акцентування окремих рядків тексту, а також поступове уповільнення темпу відображають тендітний баланс між натхненням і внутрішньою боротьбою.

Репертуар Квітки Цісик охоплює не лише українські народні пісні, а й значну кількість відомих естрадних композицій ХХ століття, виконання яких відзначається оригінальністю та самобутністю. Особливе місце серед них займає пісня В. Івасюка «Я піду в далекі гори», яка зберегла свою популярність і сьогодні.

Водночас ця пісня має багато інших інтерпретацій, кожна з яких розкриває її унікальність по-своєму, зберігаючи основний емоційний та тематичний зміст. Так, сам автор, Володимир Івасюк виконував її в легкому фанковому стилі з домінуванням електрогітар, синтезаторів та синкопованого ритму. Василь Зінкевич зберігає характерні інструментальні особливості, доповнені активним жіночим бек-вокалом і надає пісні більшого динамічного руху. У сучасному виконанні Тараса Чубая композиція отримує нове життя завдяки його власній манері, пронизаній роковою експресією. Аранжування тяжіє до акустичного звучання з елементами фолк-року, а вокальне виконання вирізняється стриманою, проте глибокою емоційністю.

Саме виконавська версія Квітки Цісик особливо щира, наповнена характерною для співачки ніжністю й проникливістю, ліричною мелодійністю, яскраво контрастує із попередніми виконавцями. Аранжування, яке починається динамічно-контрастним оркестровим вступом, значно підсилює масштабність і грандіозність композиції. Відмінності в темпово-фактурних характеристиках порівняно з оригінальним виконанням, а також розширений склад естрадного оркестру, доповнений інструментами з виразною тембровою палітрою, формують особливу фонову текстуру та сприяють створенню вдумливо-драматичного та глибокого звучання.

Вокальна майстерність Квітки Цісик поєднує техніку, емоційність і змістовність, що дозволяє

досягнути максимальної театральності-образності виразності. Виконавиця вкладає в кожне заспіване слово глибокий чуттєвий зміст, вимовляючи їх з великою чіткістю та інтонаційною точністю. Гнучке фразування, зміни в тембрових інтонаціях, варіювання темпу та динаміки, паузи й акценти створюють певний ритмічний потік. Співачка з великою увагою ставиться до кожної музичної фрази, не порушуючи їх природного ритму.

Квітка Цісик чудово володіє мистецтвом контролю над гучністю та силою голосу, дозволяючи пісні змінювати свій емоційний окрас від неймовірної чуттєвості до величезної внутрішньої сили. Під час найбільш емоційно насичених фрагментів вона збільшує динаміку, створюючи враження вибуху емоцій, що контрастує з більш спокійними, ліричними фрагментами. Кульмінаційні моменти у композиції особливо виразні завдяки плавному нарощуванню звуко-емоційної інтенсивності, що підсилюється оркестровим супроводом.

Виразна розповідна інтонація, зміни тембру під час переходів між куплетами, довгі витримані ноти, субтонова техніка з м'яким і ніжним саундом, домінування кантилени інтенсифікують музичний і текстовий зміст. Виконавиця буквально «малює» картини внутрішнього світу, в її голосі живуть картини та емоції, що роблять пісню майже кінематографічною. Квітка Цісик радикально трансформувала характер композиції, влучно додавши їй нову глибину та зрілість, що помітно відрізняє її від інших версій.

Висновки. Підсумовуючи проведене дослідження, доцільно визначити поняття «*виконавсько-інтерпретаційний стиль*» як комплекс художніх прийомів і технічних засобів, що відображають індивідуальне сприйняття музики, світогляд, естетичні уподобання, рівень майстерності та творчої самобутності митця через його унікальний підхід до виконання музичного твору.

Квітка Цісик по праву є легендарною постаттю в українській культурі. Попри своє коротке життя, вона залишила неоціненний внесок у розвиток української пісенної традиції як серед діаспори, так і в самій Україні. Її діяльність значною мірою сприяла новому осмисленню української музичної спадщини,

збереженню культурних цінностей, популяризації української мови та відродженню національної свідомості. Пісні співачки залишаються актуальними й сьогодні, не втрачаючи своєї значущості з плином часу.

Подальші дослідження можуть розширити наше розуміння впливу Квітки Цісик на українську музику, зокрема, через вивчення

взаємодії з іншими виконавцями, аналіз аранжувальних технік та порівняння стилю виконання з представниками сучасної української музичної сцени. Особливу увагу слід приділити опрацюванню ролі її творчості у формуванні національної культурної ідентичності та популяризації української музичної спадщини на міжнародному рівні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Афанасьєв І., Лимарь К. Зв'язки з громадськістю в комеморації Квітки Цісик в Україні. *Інтегровані комунікації*. 2024. № 1 (17). С. 61–69.
2. Головкова М. Шляхи становлення виконавської творчості Квітки Цісик. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»*. 2023. № 48. С. 8–16
3. Головкова М. М. Науково-теоретичні засади дослідження виконавської творчості Квітки Цісик. *Мистецтвознавчі записки*. 2023. Вип. 43. С. 145–151.
4. Горак Р. Журавлі відлетіли...: Есеї про Квітку Цісик та її рід. Львів: Априорі, 2020. 400 с.
5. Кириленко Я. О.. Теоретичні та практичні засади диригентської підготовки : навч. посіб. Київ : КУБГ, 2020. 108 с.
6. Луньо П. Є., Домазар С. О. Патріотичний ліризм творчості Квітки Цісик як джерело образності хореографічних номерів. *Молодий вчений*. 2018. № 11 (63). С. 189–192.
7. Радкевич Ю. М. Сучасний стан українського музичного діаспорознавства (на матеріалі виконавського стилю Квітки Цісик). *Міжнародний вісник: культурологія, філологія, музикознавство*. 2018. Вип. I (10). С. 324–328.
8. Чайка В. В. Розвиток музичної культури української діаспори країн північної Америки другої половини ХХ – початку ХХІ століть. : дис. ... д-ра філософії в галузі історії : 032. Київ, НАККіМ 2021. 268 с.
9. Шаповалова Р. Від ретро – до джазу: інтерпретаційний потенціал пісенного шедеву Володимира Івасюка. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2022. Вип. 52, том 3. С. 105–108.
10. Шаповалова Р. Стиль «ретро» в українській популярній музиці (на прикладі пісні «Верше» Квітки Цісик). *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2021. Вип. 44, том 3. С. 78–83.

REFERENCES:

1. Afanasiev, I., & Lyman, K. (2024). Zviazky z hromadskistiu v komemoratsii Kvitky Tsisyk v Ukraini [Public relations in the commemoration of Kvitka Cisyk in Ukraine]. *Intehrovani komunikatsii – Integrated Communications*, 1(17), 61–69 [in Ukrainian].
2. Holovkova, M. (2023). Shliakhy stanovlennia vykonavskoi tvorchosti Kvitky Tsisyk [Ways of forming the performing art of Kvitka Cisyk]. *Visnyk KNUKiM. Serii «Mystetstvoznnavstvo» – Bulletin of KNUKiM. Series «Art Studies»*, 48, 8–16 [in Ukrainian].
3. Holovkova, M. M. (2023). Naukovo-teoretychni zasady doslidzhennia vykonavskoi tvorchosti Kvitky Tsisyk [Scientific and theoretical foundations of the study of Kvitka Cisyk's performing art]. *Mystetstvoznnavchi zapysky – Artistic Notes*, 43, 145–151 [in Ukrainian].
4. Horak, R. (2020). Zhuravli vidletily...: Esei pro Kvitku Tsisyk ta yii rid [The cranes have flown away...: Essays about Kvitka Cisyk and her family]. Lviv: Apriori, [in Ukrainian].
5. Kyrylenko, Ya. O. (2020). Teoretychni ta praktychni zasady dyryhentskoi pidhotovky: [Theoretical and practical foundations of conducting training: A textbook]. Kyiv: KUBG [in Ukrainian].
6. Lunyo, P. Ye., & Domazar, S. O. (2018). Patriotychnyi liryzm tvorchosti Kvitky Tsisyk yak dzherelo obraznosti khoreohrafichnykh nomeriv [Patriotic lyricism in Kvitka Cisyk's work as a source of imagery for choreographic performances]. *Molodyi vchenyi – Young Scientist*, 11(63), 189–192 [in Ukrainian].
7. Radkevych, Yu. M. (2018). Suchasnyi stan ukrainskoho muzychnoho diasporoznavstva (na materialy vykonavskoho styliu Kvitky Tsisyk) [The current state of Ukrainian music diaspora studies (based on the performing style of Kvitka Cisyk)]. *Mizhnarodnyi visnyk: kulturolohiia, filolohiia, muzykoznavstvo – International Bulletin: Cultural Studies, Philology, Musicology*, 1(10), 324–328 [in Ukrainian].
8. Chaika, V. V. (2021). Rozvytok muzychnoi kultury ukrainskoi diaspyry krain pivnichnoi Ameriky druhoi polovyny XX – pochatku XXI stolit [The development of musical culture of the Ukrainian diaspora in North America in the second half of the 20th – early 21st centuries]. Doctor's thesis. Kyiv: NAKKKiM [in Ukrainian].

9. Shapovalova, R. (2022). Vid retro – do dzhazu: interpretatsiinyi potentsial pisennoho shedevru Volodymyra Ivasiuka [From retro to jazz: Interpretative potential of the song masterpiece by Volodymyr Ivasiuk]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues in the Humanities*, 52(3), 105–108 [in Ukrainian].
10. Shapovalova, R. (2021). Styl «retro» v ukrainskii populiarnii muzytsi (na prykladi pisni «Vershe» Kvitsky Tsisik) [The «retro» style in Ukrainian popular music (on the example of the song «Vershe» by Kvitka Cisyyk)]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues in the Humanities*, 44(3), 78–83 [in Ukrainian].